

مطالعه اثرات ضدبacterی عصاره تام موسیر

محمد رهبر^{۱*}، سیدعباس حسینی تقی^۱، کامبیز دیبا^۲، امیر حیدری^۲

۱- استادیار، مرکز تحقیقات آزمایشگاه‌های رفانس ایران

۲- مری، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، دانشکده پزشکی

* آدرس مکاتبه: تهران، خیابان دماوند، بیمارستان بوعلی، مرکز تحقیقات آزمایشگاه‌های رفانس ایران
صندوق پستی: ۳۷۹۸۶۷۰-۱، تلفن: ۰۲۱ (۳۷۹۶۳۷۳)، نامبر: ۰۲۱-۳۶۵۱۱۵

پست الکترونیک: mhhf_rz@yahoo.com

چکیده

اثر مهارکنندگی عصاره تام موسیر (*Allium hirtifolium* Boiss.) پس از استخراج بر روی ۴ گونه باکتری گرم منفی و دو گونه باکتری گرم مثبت آزمایش گردید. رشد تمامی میکرو ارگانیسم‌های آزمایش شده توسط عصاره موسیر مهار گشت. حداقل غلظت مهارکنندگی برای باسیل های گرم منفی شامل اشتریشیاکولی، کلیسیلا پنومونیه و پروتئوس میرایلیس ۶۲۴-۷۸ میکروگرم در میلی لیتر بود. در حالی که حداقل غلظت مهارکنندگی برای پسودو موناس آئروژینوزا ۲۰-۸۰ میلی گرم در میلی لیتر بود. حداقل مهارکنندگی برای سویه‌های استافیلوکوکوس ارتوس و استافیلوکوکوس اپیدرمیدیس به ترتیب ۱۵۶-۳۱۲ و ۱۹/۵-۳۱۲ میکروگرم در میلی لیتر بود. به نظر می‌رسد که خاصیت ضدبacterیایی عصاره موسیر به واسطه ترکیبات تیوسلفاناتی آن باشد.

گلوازگان: *Allium hirtifolium*، موسیر، ضدمیکروبی

مقدمه

و استافیلوكوکوس اپیدرمیدیس بودند اضافه گردید. تمامی لوله‌های آزمایش به مدت ۴۸ ساعت در دمای 35 ± 2 درجه سانتی گراد انکوبه شدند. آخرین رقت از لوله‌های آزمایش که هیچ گونه رشدی ملاحظه نشد به عنوان حداقل غلظت مهارکنندگی از رشد منظور گردید. جهت اطمینان از تمامی لوله‌ها در محیط‌های کشت جامد از قبیل ژلوز خون دارو و مکانکی کشت داده شده و در مدت ۴۸ ساعت در دمای 35 ± 2 درجه سانتی گراد انکوبه سیون شدند [۶].

نتایج

در این مطالعه اثرات مهارکنندگی عصاره موسیر بر روی باکتری‌های شایع در ایجاد عفونتها شامل استافیلوكوکوس ارئوس، استافیلوكوکوس اپیدرمیدیس، اشريشیاکولی، کلبسیلاپنمونیه، پروتئوس میرابیلیس و پسودوموناس آئروژنیوزا مورد آزمایش قرار گرفت. تمامی سویه‌های میکروبی مورد آزمایش از نمونه کلینیکی جدا شده بودند.

از ۸ سویه استافیلوكوکوس ارئوس، در ۶ سویه حداقل غلظت مهارکنندگی از رشد ۱۵۶ میکروگرم در میلی‌لیتر بود در حالی که در دو سویه دیگر حداقل غلظت مهارکنندگی از رشد ۳۱۲ میکروگرم در میلی‌لیتر محاسبه گردید. حداقل غلظت مهارکنندگی از رشد در سویه‌های استافیلوكوکوس اپیدرمیدیس در مقایسه با استافیلوكوکوس ارئوس پایین بود. در هشت سویه مورد آزمایش استافیلوكوکوس اپیدرمیدیس حداقل غلظت مهارکنندگی از رشد بین ۱۹/۵ الی ۷۸ میکروگرم در میلی‌لیتر متغیر بود (جدول شماره ۱).

در باسیل‌های گرم منفی روده‌ای که شامل اشريشیاکولی، کلبسیلاپنمونیه و پروتئوس میرابیلیس بودند حداقل غلظت مهارکنندگی از رشد بین ۷۸-۶۲۴ میکروگرم در میلی‌لیتر متغیر بود. اثر مهارکنندگی عصاره موسیر بر علیه پسودوموناس آئروژنیوزا در مقایسه با سایر باکتری‌های گرم منفی کمتر بود. از ۸ سویه پسودوموناس آئروژنیوزای مطالعه شده، در یک سویه حداقل غلظت مهارکنندگی از رشد عصاره موسیر ۲۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر بود در حالی که در ۷ سویه دیگر حداقل غلظت مهارکنندگی از رشد ۸۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر بود.

این مطالعه نشان می‌دهد که عصاره موسیر دارای خاصیت ضد باکتری بر علیه باکتری‌های مورد آزمایش اعم از کوکسی‌های گرم مثبت و باسیل‌های گرم منفی می‌باشد با این تفاوت که در بین باکتری‌های گرم منفی اثر مهارکنندگی از رشد عصاره موسیر بر علیه پسودوموناس آئروژنیوزا حدود ۱۰۰۰ بار کمتر در مقایسه با سایر باسیل‌های گرم منفی مورد آزمایش می‌باشد. این نتیجه نشان دهنده مقاومت بالای این باکتری در مقابل عوامل ضدمیکروبی است.

Allium hirtifolium Boiss) با نام علمی (Shallot) متعلق به جنس آلیوم و خانواده Liliaceae می‌باشد. در جنس آلیوم بیش از ۵۰۰ گونه گیاهی شناسایی شده‌اند که فقط تعداد معددی از آنها ارزش غذایی دارند. مهمترین گونه‌های موجود در این جنس شامل سیر، پیاز، موسیر، پیاز کوهی و تره فرنگی می‌باشند. از زمان‌های قدیم از این گیاهان به عنوان چاشنی غذا و دارو استفاده می‌کردند. در ایران موسیر بیشتر به صورت ماست موسیر یا ترشی موسیر مصرف می‌شود [۱، ۲].

به نظر می‌رسد خاستگاه موسیر فلسطین باشد. دمای مناسب برای رشد آن $27-30$ درجه سانتی گراد می‌باشد. مناسب‌ترین pH رشد موسیر $4/5-8/3$ است. این گیاه دارای برگ‌های استوانه‌ای و توخالی است که طول آنها به حدود ۳۰ سانتی‌متر می‌رسد. گل‌های آن به رنگ صورتی و یا ارغوانی بوده و معمولاً عقیم می‌باشند. تکثیر موسیر از طریق کاشت پیازهای مادری صورت می‌گیرد. در ایران موسیر را بیشتر در مناطق غرب به خصوص کردستان کشت می‌دهند. موسیر در جای خنک و دارای تهییه مناسب تا یک ماه قابل نگهداری است ولی اغلب موسیر را خشک کرده استفاده می‌کنند. مهمترین ترکیبات موسیر، ترکیبات گوگردی دی‌سولفیدی و تری‌سولفیدی می‌باشد [۳]. مطالعات تجربی همچنین نشان داده است که موسیر موجب کاهش سطح سرمی لبید و تغییر شکل گلبوهای قرمز در خرگوش می‌گردد [۴]. در خصوص خاصیت ضدمیکروبی موسیر در مقایسه با سیر مطالعات اندکی صورت گرفته است. هدف از این مطالعه بررسی اثرات عصاره موسیر بر روی باکتری‌های متداول بیماری‌زا می‌باشد.

مواد و روش‌ها

گیاه موسیر خشک شده از عطاری تهیه و ناخالصی آن تا حد امکان جدا گردید. سپس نیم کیلوگرم از آن آسیاب گردید و به صورت پودر درآمد. از پودر موسیر خشک ۸۰ گرم با یک حجم ۱۵۰ میلی‌لیتری متابولول ۸۰ درصد به روش سوکسله به مدت ۴ ساعت عصاره‌گیری شد و در مرحله بعد عصاره به دست آمده به کمک دستگاه تقطیر در دمای $35-40$ درجه سانتی گراد تا حد خشک شدن تقطیر گردید. وزن مشخصی از عصاره موسیر در حجم مشخصی از سرم فیریولوژی استریل حل و مقدار وزن در حجم آن محاسبه گردید [۵]. آنگاه رقت‌های سریال از آن در محیط کشت Trypticas Soy Broth (TSB) تهییه و میزان وزن در حجم آنها محاسبه گردید. از باکتری‌های مورد آزمایش که شامل اشريشیاکولی، کلبسیلا پنمونیه، پروتئوس میرابیلیس، پسودوموناس آئروژنیوزا، استافیلوكوکوس ارئوس

جدول شماره ۱ - حداقل غلظت مهارکنندگی از رشد عصاره موسیر برای استافیلوکوکوس ارئوس و استافیلوکوکوس اپیدرمیدس

نام گونه	تعداد سویه‌های مورد آزمایش	حداقل غلظت مهارکنندگی از رشد	رقت
استافیلوکوکوس ارئوس	۸ سویه	۱۵۶-۳۱۲ میکروگرم در میلی لیتر	$\frac{1}{6400} - \frac{1}{3200}$
استافیلوکوکوس اپیدرمیدس	۸ سویه	۱۹۵-۷۸ میکروگرم در میلی لیتر	$\frac{1}{12800} - \frac{1}{3200}$

جدول شماره ۲ - حداقل غلظت مهارکنندگی از رشد عصاره موسیر برای باکتری‌های گرم منفی

نام گونه	تعداد سویه‌های مورد آزمایش	حداقل غلظت مهارکنندگی از رشد	رقت
اشریشیا کولی	۸ سویه	۷۸-۱۵۶ میکروگرم در میلی لیتر	$\frac{1}{12800} - \frac{1}{3200}$
کلبیسیلانپنومونیه	۸ سویه	۱۵۶-۳۱۲ میکروگرم در میلی لیتر	$\frac{1}{6400} - \frac{1}{3200}$
پروتئوس میراپیلیس	۵ سویه	۱۵۶-۶۲۴ میکروگرم در میلی لیتر	$\frac{1}{6400} - \frac{1}{1600}$
پسودوموناس آئروژینوزا	۸ سویه	۲۰-۸۰ میلی گرم در میلی لیتر	$\frac{1}{50} - \frac{1}{12}$

بحث

در یک مطالعه توسط Yin و همکارانش اثرات ضدبacterیایی و آنتیاکسیدانی عصاره آبی و روغنی موسیر بررسی گردید. روغن موسیر در غلظت‌های ۵ و ۱۰ میلی مول دارای خاصیت آنتیاکسیدانی فوق العاده‌ای بوده است و همچنین عصاره موسیر مانع از رشد ۴ گونه باکتری مهم منتقله از طریق غذا شامل لیستریا مونوستیوژن، استافیلوکوکوس ارئوس، سالمونلا و اشریشیاکولی O:157H7 گردید. در مطالعات نامبردگان عصاره موسیر همچنین از رشد چهار باکتری مهم و عامل عفونت‌های بیمارستانی شامل استافیلوکوکوس ارئوس، کلبیسیلانپنومونیه، پسودوموناس آئروژینوزا و آسپریتو باکتریومانی گردید [۱۰]. نامبردگان در مطالعه دیگر اثرات ضد قارچی گیاهان جنس آلیوم از جمله موسیر را مورد مطالعه قرار دارند. عصاره هر هفت گونه گیاه جنس آلیوم بر روی سه گونه اسپریلیوس اثرات ممانعت از رشد داشت [۱۱]. در یک مطالعه Wang با استفاده از روش‌های کروماتوگرافی پلی‌پتیدی را به نام اسکالین با وزن مولکولی حدود ۹/۵ کیلو دالتون از موسیر استخراج کرددن این ماده نه تنها دارای خاصیت ضد قارچی بود بلکه موجب مهار آنزیم نسخه بردار معکوس ویروس HIV می‌گردید [۱۲]. در مطالعه ما عصاره استخراجی از موسیر بر علیه تمامی باکتری‌های مورد آزمایش شامل باکتری‌های گرم منفی و گرم مثبت موثر بود. با این تفاوت که اثر عصاره موسیر بر علیه پسودوموناس

سیر (Allium sativum)، پیاز (Allium cepa) و موسیر (Allium hirtifolium) هر سه متعلق به خانواده زنبقیان می‌باشند. مطالعات زیادی در خصوص اثرات ضد باکتری این گیاهان به خصوص سیر انجام یافته است. به عنوان مثال در یک مطالعه توسط Didry و همکارانش اثرات ضد باکتری این گیاهان مطالعه گردید. در مطالعه نامبردگان اثرات ضد میکروبی عصاره سیر در مقایسه با بقیه بیشتر بود و ترکیب عصاره سیر همراه با آنتی‌بیوتیک‌ها دارای اثرات سینرژیستی بر علیه اسپیتوباکتر کالکواستیکوس بود [۷]. در یک مطالعه دیگر توسط Dankert و همکارانش اثرات ضد میکروبی گیاهان فوق الذکر بر روی ۵ باکتری گرم منفی، سه گونه باکتری گرم مشبت و دو گونه مخمر بررسی گردید. در مطالعه نامبردگان عصاره سیر مانع از رشد تمامی میکرو ارگانیسم‌های مورد مطالعه گردید در حالی که عصاره استخراجی از پیاز و موسیر چندان موثر نبودند [۸] در یک مطالعه توسط Naganwa و همکارانش ترکیبات گوگردی استخراجی از سیر دارای خاصیت ضدمیکروبی بر علیه باسیلیوس سوبتیلیس، مایکوباكتریوم اسمگماتیس، استریتومایسیس گریزووس، استافیلوکوکوس ارئوس، لاکتوباسیلیوس پلتاریوم، اشریشیاکولی، کلبیسیلانپنومونیه، استنتوتروفوموناس مالتوفیلیا و مخمرها بود [۹].

از آنجایی که موسیر دارای ترکیبات متعددی می‌باشد لذا تخلیص عصاره آن و تعیین مواد موثر آن ضرورت دارد.

آتروژینوزا در مقایسه با سایر باکتری‌های گرم منفی حدود ۱۰۰۰ برابر کمتر بود به طور خلاصه از مطالعه حاضر این نتیجه را می‌توان گرفت که عصاره موسیر مانند سایر اعضای خانواده آن دارای اثرات ضدمیکروبی می‌باشد.

منابع

1. Fenwick GR, Hanley. The genus Allium -Part Crit. Rev. Food. Sci. Nutr. 1985; 23: 1-73.
2. Fenwick GR. The genus Allium -Part 3.1985: Crit. Rev. Food. Sci. Nutr. 1985; 23: 1-73.
3. Simon JE, Chadwick AF, Crake LE. An indexed bibliography. The scientific literature on selected herbs, and aromatic and medicinal plants of the temperate zone. 1st ed. Archon book USA, 1980, p: 770.
4. Tappayulthpijarm P, Dejatiwonges Q, Hincheranan T, Suriyant PN. Effect of *Allium ascalonicum* on erythrocyte shape in induced hypercholesterolemia rabbits. *J. Med. Assoc. Thai.* 1989; 72: 448-51.
5. حیدری محمدرضا، اسدپور علی، سپهری غلامرضا، عطارپور نفیسه، اسماعیلزاده فاطمه. اپر ضددردی عصاره گیاه آنسیسون به روشن فرمالین در موش سوری. مجله دانشگاه علوم پزشکی بابل. سال اول، ۱۳۷۸، شماره ۳، صفحه ۴۲-۵۱.
6. Forbes BA, Sahm DF, Weissfeld As, Bailey & Scottes Diagnostic microbiology. 10th ed Mosby. 1998, pp: 250 -281.
7. Didry N, Pinkas M, Dubreuil L. Antibacterial activity of species of the genus Allium. *Pharmazie.* 1987; 42: 687- 8.
8. Dankert J, Tromp TF, de Vries H, Klasen HJ. Antimicrobial activity of crude juices of *Allium ascalonicum*, *Allium cepacia* and *Allium sativum*. *Zentralab.* 1979; 245: 229-39.
9. Naganawa R, Iwata N. Inhibition of microbial growth by ajoene a sulfur containing compound derived from garlic. *Appl. Environ. Microbiol.* 1996; 62: 44238-42.
10. Yin MC, HSU PC, Chang HH. In vitro antioxidant and antibacterial activity of shallot and Scallion. *J. Food. Sci.* 2003; 68.
11. Yin MC Tsao SM. Inhibitory effect of seven Allium plants upon three aspergillus species. *Int. J. food. Microbiol.* 1999; 49:49-56.
12. Wang HX, Ng TB. Ascalin, a new anti-fungal peptide with human immunodeficiency virus type 1 reverstranscriptase -inhibiting activity from shallot bulbs. *Peptides* 2002; 23: 1025- 9.